

شنبه 17 خرداد 1404 - 07:34

آموزش رشته حوله بافی کیلانی در اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی شهرستان دماوند

رئیس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی شهرستان دماوند از آموزش رشته حوله بافی کیلانی در این اداره خبر داد.

به گزارش روابط عمومی فرمانداری شهرستان دماوند، علی افضلی، رئیس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی شهرستان دماوند با اعلام این خبر اظهار کرد: سابقه دستبافی در ایران به هزاره های قبل از میلاد می رسد و نخستین نشانه ای که از وجود پارچه منسوج در ایران موجود است، متعلق به ۴۰۰۰ سال قبل از میلاد است که طي حفريات انجام شده در شوش به دست آمده است.

وی افزود: در گذشته صنایع دستی، بدون آنکه کسي اطلاعات و آگاهي درباره آنها به جامعه بدهد به عنوان بخشی از زندگي روزمره استفاده و از نسلي به نسل بعد منتقل می شد؛ در روند تکاملی صنایع دستی غالبا مشاهده می شود که این صنایع در تقابل با صنایع جدید، از مبانی و ریشه سنتی خود فاصله گرفته و دستخوش تغییرات دنیای مدرن شده اند.

رئیس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی شهرستان دماوند در سخنانش اشاره کرد که رشته حوله بافی شهر کیلان دماوند نیز همچون رشته های دیگر صنایع دستی از این قاعده مستثنی نبوده و از نظر حجم تولید و مصرف بسیار محدود، کم تعداد و منحصر به فرد شده است؛ در این نوع بافته مواد اولیه مورد استفاده نخ مي باشد که به عنوان پود لابه لای چله تنیده مي شود و توسط دفتین زده شده و در واقع طي سه مرحله، فرآیند بافت آن انجام مي شود.

افضلی بیان داشت: حوله بافی نوعی فرآورده نساجي سنتی است که به کمک دستگاه بافندگی چهار وردی تولید می شود. ازجمله خصوصیات این رشته از صنایع دستي این است، که اولا کلیه مراحل سه گانه بافندگی (ایجاد دهنه کار، پودگذاری و دفتین زدن) با حرکات دست و پا انجام می شود؛ ثانیا امکان استفاده از پودهای رنگی به میزان نامحدود و همچنین تنوع طرح بافت با در اختیار داشتن و کنترل حرکات وردها میسر می شود.

وی خاطر نشان کرد: حوله بافی در دماوند قدیم تنها در این شهر بافته می شد و در گذشته در هر طایفه ای، یک نفر به این کار مشغول بود که نه تنها در این زمینه مایحتاج خود و خانواده خویش را تامین می کردند، بلکه در اقتصاد خانواده هم نقش قابل ملاحظه ای داشتند؛ این رشته را به اشتباه حوله بافی نامیدند، چون علاوه بر مصرف حوله حمام که جاذب رطوبتی خوبی است، در موارد دیگری از جمله سفره، لباس، چادر شب و شال، … نیز مورد استفاده قرار مي گيرد.

رئیس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی شهرستان دماوند تصریح کرد: شیوه بافت به این صورت می باشد که ابتدا نخ های پنبه ای را به وسیله چرخ ریسندگی و چرخ ماسوره تهیه کرده و سپس در یک فضای باز به وسیله تعدادی چوب نازک و هم اندازه به اصطلاح محلی “چله ها را دوانید”؛ سپس نخ هاي پيچيده شده به دور چوب ها (فاصله هر کدام از چوب ها یک متر می باشد) را به دور یک چوب بزرگ و ثابت شده به نام “نوورد” مي پيچيند.

افضلی تصریح کرد: جهت بافت می بایست نخ ها را با ماکو ردکرده و بعد از هر بار نخ ردشده دنده یا “دفتین” که به سمت جلو و عقب آورده می شود، نخ ها کوبیده و پارچه بافته می شود؛ وقتی ماکو از سمت راست رد مي شود پاتلک سمت چپ با پا به حرکت در آمده (و بالعکس) و وردها را جابه جا مي کند.

انتهای پیام/